

[Marianne Jelved]

Og så dagens nyhed, som jeg gerne vil kvittere for. Hr. Svend Auken gik på talerstolen og sagde, at med de ting, der nu var kommet frem, havde Socialdemokratiet besluttet, at man kunne stemme ja til finansloven. Der udestår en lang række forhandlinger, blev der også sagt, men jeg synes, det var en meget klar melding fra Socialdemokratiets formand, og den vil jeg gerne kvittere for. Jeg vil minde om igen, at det er den sjette mødedag. Der har allerede været mange heftige debatter, men debatten i dag er i virkeligheden måske det mest konstruktive, der endnu er sket i denne folketingssamling. Jeg håber, at det er optakten til konstruktive og gode finanslovforhandlinger, som gør, at et bredt flertal med ordentlig samvittighed kan stemme for finansloven for 1992.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det spiller jo åbenlyst en stor rolle for midterpartierne, hvordan Socialdemokratiet stemmer til finansloven. Jeg har aldrig forstået, hvorfor man egentlig er så dybt optaget af det, at man ligefrem gør det til noget vildt afgørende for synet på Socialdemokratiet, hvilke samarbejdsrelationer man vil have, men nuvel, sådan har man det jo åbenbart. Og det har jo omvendt givet Socialdemokratiet en pressionsmulighed og magt.

Det bekymrer mig lidt, hvis Socialdemokratiets meldinger her i dag betyder, at presset er lettet på midterpartierne, for jeg synes, det er vigtigt, at Socialdemokratiet og SF i fællesskab i den forhandlingsperiode, vi skal have, udøver et meget betydeligt pres for at skaffe afgørende indrømmelser, især i arbejdsløshedspolitikken. Det er vigtigt at få gjort voldsomt meget ved arbejdsløsheden, og det må være afgørende for, hvordan vi stemmer til finansloven i sidste instans. Derfor vil jeg gerne spørge, om Socialdemokratiet ikke har nogen ambitioner på det område, om der ikke er en tærskel for Socialdemokratiet, om ikke man kan sige, at arbejdsløsheden skal reduceres med noget, der ligner det, som Socialdemokratiet og SF i fællesskab har spillet ud med i beskæftigelsesplaner, for at man kan stemme for finansloven.

Og jeg vil gerne spørge Det Radikale Venstre: Hvilket ambitionsniveau har Det Radikale Venstre egentlig på det område? Jeg er meget enig i fru Marianne Jelveds bemærkninger

om, at vi er nødt til at omprioritere, vi er nødt til at flytte på tværs, vi er nødt til at se uheldet på nogle ting for at finde de nødvendige midler til at gøre en god indsats. Men hvad er Det Radikale Venstres ambitionsniveau egentlig i beskæftigelsespolitikken, hvilket tilbagespil har man mulighed for at give Socialdemokratiet og SF, som står og overvejer, hvordan de skal stille sig til finansloven i sidste instans?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil på Socialdemokratiets vegne genkvittere fru Marianne Jelved for en forsonlig og konstruktiv debat i dag, jeg synes, det har været gennemgående i hele debatten. Jeg skal ikke gentage, hvad min partiformand, hr. Svend Auken, sagde for et stykke tid siden, men Socialdemokratiet har i de foregående par måneder oplevet en fornemmelse af, at regeringen ikke var spor optaget af at inddrage os i forhandlinger om finansloven, men tværtimod på en lidt udfordrende måde forsøgte at bringe os i en situation, hvor vi ikke for alvor kom ind i forhandlingerne, med udfordrende og konfrontationsskabende forslag. Det, der er sket i dagens debat, er afklaringen af, at disse konfrontationsskabende forslag ikke kan finde et flertal, og dermed er vejen åbnet for en fornuftig forhandling.

Og så kan jeg egentlig ikke forstå, hvilken interesse SF har i at skabe tvivl om Socialdemokratiets ambitionsniveau på beskæftigelsespolitikens område. Det er jo ikke rigtigt, som hr. Jes Lunde sagde, i hvert fald ikke helt rigtigt, at S og SF i fællesskab har spillet ud omkring beskæftigelsespolitikken. Socialdemokratiet spillede ud, og derefter kom SF med en række ligeledes udmærkede ideer, der meget lignede Socialdemokratiets udspil. Men det korte og det lange er jo selvfølgelig, at vi har en fælles ambition på det område.

Jeg håber og tror efter den debat, vi har fulgt i dag, at det er en fælles ambition hos et flertal i Folketinget, og at de synspunkter, vi netop har om, hvad man kan gøre for at styrke beskæftigelsen, kan sætte et meget stærkt præg på resten af forhandlingerne om finansloven, og derfor håber jeg også, at Socialistisk Folkeparti ligesom andre partier vil holde sig konstruktivt inde i de forhandlinger, der nu foregår.